Chokerende for videnskabsfolk: Indisk jordskælv udløser flere andre.

Overraskende USGS undersøgelse tyder på ny definition af efterskælv.

Fra Wnd.com/
9. oktober 2012.
Af Michael F. Haverluck.

Kontroversielle resultater fra en ny undersøgelse, foretaget af ”USA Geological Survey” har været noget chokerende for forskerne, idet de angiver, at seismiske bølger på 8,6 fra jordskælvet i Det Øst-Indiske Ocean den 11. april kredsede om Jorden flere gange, og udløste mere end en halv snes store jordskælv rundt om i verden inden for en uge.

Beviserne kan ændre definitionen af "efterskælv", som forskerne har kendt den i generationer.

Ifølge USGS’s rapport var der en "100-dobling i seismicitet" på den anden side af jorden i Baja, Californien, som oplevede "13 begivenheder i de følgende to dage," herunder 6,0 og 7,0 skælv. Japan var en anden placering tusindvis af miles væk fra det oprindelige jordskælv, hvor store skælv blev udløst.

Og hvad er så chokerende for de videnskabelige kredse?

"Mens efterskælv traditionelt har været defineret som de mindre jordskælv, der forekommer efter og tæt ved det nærtliggende vigtigste defekte brud, erkender forskere nu, at denne definition er forkert," står der i en erklæring fra USGS. "I stedet for er efterskælv simpelthen jordskælv af enhver størrelse og placering, som ikke ville have fundet sted, hvis ikke de største skælv havde ramt."

Det 8,6 jordskælv, der fandt sted på en ”strejke-slip fejl” svarende til San Andreas-forkastningen, der løber gennem Californien, blev kaldt "uden fortilfælde" af USGS.

"Intet andet gengivet jordskælv udløste så mange store jordskælv andre steder rundt om i verden som dette," sagde USGS seismolog, Fred Pollitz, der var leder for det hold af geologer, der udførte undersøgelsen. "Forskningen har medvirket til at ændre selve definitionen af 'efterskælv.'"

Senest seks dage efter 8,6 jordskælvet, blev 16 jordskælv, der var på 5,5 eller højere på Richter-skalaen, udløst rundt om på jorden. En tilfældighed? Kun ét tilsvarende skælv på samme størrelse fandt sted i løbet af de seks dage, før det store jordskælv i det Øst-Indiske Ocean.

"Jeg troede ikke, at dette kunne ske," udtrykte geofysikeren i USGS Menlo Park, Ross Stein, som var medforfatter af USGS's undersøgelse, der blev offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift "Nature", hvor jordskælvets massive udløsningseffekt forklares. "Jeg tror, de fleste af mine kolleger vil være skeptiske. Det vil jeg også være."

En sådan skeptiker er Steins kollega, Susan Hough, der arbejder ud fra USGS’s laboratorium i Pasadena, Californien.

"Hvis de mindre skælv før var lykketræf, kan vi så være sikre på, at stigningen bagefter ikke også er det?" spurgte Hough.

Stein var uenig.

"Vi har intet", hævdede Stein. "Vi er nødt til at opbygge en statistisk sag, og vi har en stærk én her."

"Hele jorden vibrerede som en klokke," verbaliserede Stein, og bemærkede, at denne atypiske form for jordskælv har en højere sandsynlighed for at destabilisere andre pletter, der er modne for jordskælv. Han fortsatte med at forklare, at de fleste af de 16 efterfølgende større skælv var placeret inde i sporene af de seismiske bølger.

Men hvad gør overføringen af disse seismiske bølger – der farer rundt om jorden flere gange - mulig?

Ifølge kreationist og tidligere ateist, Walt Brown, direktør for *"Center for Scientific Creation",* er de oceaner af vand, der er fanget mile under jordskorpen, bare køretøjet, der transmitterer jordskælvenes chokbølger tusindvis af mile.

Brown, der har en doktorgrad fra *"Massachusetts Institute of Technology"* i Mekanisk Engineering, var på ingen måde overrasket over den seneste USGS-undersøgelse. Han hævder, at det ikke bekræfter evolutionisternes pladetektoniske teori, men komplimenterer hans egen hydroplade-teori.

"Al forskning om jordskælv, som jeg er bekendt med, herunder den seneste USGS-undersøgelse, er i overensstemmelse med hydroplade-teorien," sagde Brown, en tidligere *"National Science Foundation Fellow"*, til WND. "Det USGS-undersøgelsen påpeger, er et problem for pladetektonik, men det er let at forstå ud fra hydroplade-teorien."

Brown argumenterede for, at jordskælv kan give håndfaste beviser for, at underjordisk vand eksisterer mile under jordens overflade, idet han insisterede på, at kun kanaler af underjordisk vand kunne føre chokbølger hurtigt over tusindvis af mile, som jordskælvet på 7,9 på Richterskalaen *"Alaskan Denali Jordskælvet*" i 2002 gjorde, hvilket genererede en "flodbølge" 4000 mile væk i Lake Pontchartrain, La. Søen plaskede tilbage og brød båd-fortøjninger.

Den West Point dimitteredes teori fastholder, at omkring halvdelen af det vand, der i øjeblikket er i havene, kom fra sammenkoblede kamre omkring 10 mile under hele jordens overflade, før de eksploderer frem under den flodbølge, der var på Noah's tid, gennem det, der nu er den 46 tusinde mile lange Midt-Oceaniske højderyg. Han siger, at kræfterne fra tidevandet fik vandets pres til at stige før sprængningen — beskrevet som kilder fra det store urdyb i oversvømmelsen i Første Mosebog 7:11 — der fremstiller den globale syndflod, der var for omkring 5.000 år siden:

"I det år, Noa blev 600 år, på den syttende dag i den anden måned, netop på den dag brød kilderne fra det store urdyb igennem, og himlens vinduer blev åbnet."

I følge Brown's teori åbnede "den 10 mile-tykke skorpe sig som en rift i en stramt strakt klud," og fór rundt om jorden. "Trykket på det underjordiske kammer direkte under bruddet faldt pludseligt og forårsagede, at noget superkritisk vand eksploderede med stor voldsomhed fra den 10 mile dybe 'rift', der var viklet rundt om jorden."

Hvad er kraften af et sådant brud? Brown sammenligner det med detonationen af 1.800 milliarder brintbomber og angiver, at resterne af undersøgelsesperioden stadig er synlige på satellitbilleder af havets bund. Ar efter den katastrofale flænge kendes i dag som midten af den Oceaniske højderyg, der løber gennem midten af Atlanterhavet, svinger mod det sydlige Afrika og Australien, skifter kurs til nord et par tusinde mile fra Sydamerikas vestkyst, dykker ned under Nordamerika ud for Mexicos vestkyst og til Alaska, dukker op igen i den Arktiske Circel og fortsætter ned gennem Island.

Hans teori bliver forklaret på en online video.

Udstødt vand forvandledes til en rivende strøm af regn, mens "andet udstødt vand steg over atmosfæren, hvor det frøs og derefter faldt på forskellige områder af Jorden som enorme masser af ekstrem kulde - mudret "hagl", erklærede Brown, idet han bemærkede, at det mest kraftige bortkastede vand samt sten producerede kometer, asteroider og meteorer. "De dyr, der var begravet af hagl, kvaltes og mange dyr frøs til is, herunder nogle mammutter."

Brown sagde, at det udstødte vand forårsagede stor ustabilitet, hvilket Jorden stadig forsøger at rette op på.

"Dybe folder, op til tusinder af mile lange og flere mile dybe, ligge på havbunden i den Vestlige del af Stillehavet i et område, centreret direkte modsat Atlanterhavet," forklarede Brown. "Da oversvømmelserne i stigende grad ændrede Jordens afbalancerede, sfæriske form, voksende tyngdekraft-tendens til at presse Jorden tilbage mod en mere sfærisk form."

Han sagde: "Da et 'kritisk punkt' var nået, rejste den del af det underjordiske kammer, med de mest overliggende sten fjernet, havbunden mindst otte mile for at blive dagens Atlantiske havbund," fortsatte Brown. "Dette forårsagede, at Pacific-havbunden - regionen i *"The Ring of Fire"* - sank og spændtes indad, idet den producerede folder, der kaldes ocean-grave."

Brown hævder, at versionen på den Nordatlantiske side forårsagede sugekraften på den modsatte side af kloden, som kunne trække det område ned, hvor verdens dybeste oceangrave (omkring Stillehavsområdet) er koncentreret i dag. Han nævner ligeledes, at titusinder af vulkaner er dannet inde i *'Ring of Fire'* (Pacific Rim) - hvorfra 90 procent af verdens jordskælv stammer – som, han siger, dokumenterer, at en massivt presset frigivelse og faldhøjde (i Pacific Rim) dannede den vulkanske zone under Syndfloden.

Brown hævder, at Syndfloden begravede og dannede den fossile rekord og konstaterer, at da springvandet fra det store dyb ophørte efter 40 dage, "gled hydropladerne ned og væk fra den hældende Midt-Atlantiske Højderyg," og med vand nedenunder pladerne fungerer det som et smøremiddel til at drive dem - og giver billedet af Europa og Afrika, der skilles fra Nord-og Sydamerika. "Når de efterhånden fremrykkende plader nåede hastigheder på omkring 45 miles i timen, ville de kollidere, komprimere og spænde. Pladerne, der spændte nedadgående blev oceangrave og de, der spændte opad, blev bjerge."

Men Brown sagde, at nøglen til de nuværende afsløringer om jordskælv er, at der stadig er store lommer og kanaler af vand nedenunder jordskorpen, der hurtigt kan overføre chokbølger.

Kunne underjordisk vand have spillet en rolle i den hurtige fremsendelse af 8,6-skælvets seismiske bølger, der kredsede om jorden flere gange, som Brown hævder, at de gjorde i "Denali Jordskælvet", der nåede Louisiana? For to år siden i 2010 forårsagede et Chilensk jordskælv i den størrelsesorden en lignende flodbølge på Louisianas Lake Pontchartrain, mere end 4.700 miles mod Nord.

Alligevel anerkender mange geologer ikke, at vand eksisterer mile under jordens overflade.

Evolutionister hævder, at jordskælv kan forklares med pladetektonik, som siger, at jordskorpen er opdelt i omkring 12 store plader og flere små, der flyder på og rejser uafhængigt af den øvre kappe. Teorien har gjort gældende, at kontinentaldriften og havbundsspredning er ansvarlig for at skabe

Jordens geologiske træk. Teorien postulerer, at hver plade er fremstillet af stift sten, dannet af upwelling magma ved Oceanhøjderygge, når pladerne bevæger sig fra hinanden. Den hævder også, at en subduktionszone dannes, når pladerne mødes, hvor den ene plade bliver tvunget ind under en anden og ind i jordens kappe. Ifølge teorien finder et flertal af jordskælv og vulkaner sted på tektoniske pladegrænser.

Men Brown siger, at pladetektonik ikke bruges af en bred vifte af teoretiske og tekniske grunde, herunder at en plade på 30 mile eller større fysisk tykkelse ikke kan dykke under en tilstødende plade, fordi det ville skabe bjerge på 150.000 meters højde.

Brown siger, at alle jordskælv i dag simpelthen er efterskælv fra det, der rystede Jorden under Syndfloden på Noah's tid, og aktiviteten er blot en del af Jorden, der vender tilbage til sin form fra før oversvømmelsen.

Source: http://www.wnd.com/2012/10/shocker-for-scientists-indian-quake-triggers-more/